

ROUŠKA

ročník 24

číslo 4/21

Vydává Charita Bohumín, Štefánikova 957, Bohumín
tel: 593 035 046, mobil: 736766021, email : info@bohumin.charita.cz

PRÁZDNINOVÁ PŘEKVAPENÍ

Papež František při nejedné příležitosti hovoří o něžné Boží lásce, o Bohu, který nás neustále překvapuje, doprovází a vede. Tuto svou blízkost nám Bůh dává najevo s taktem, jemně, jako nabídku lásky, světlo naděje. Tyto nenápadné projevy Jeho lásky nás však ne vždycky zastihnou ve stavu patřičné pozornosti. Neshledáváme v nich nic mimořádného, nic, co by přehlušilo naše zaujetí samými sebou, světem, či volání po uspokojení našich tužeb a naší žádostivosti. Tyto myšlenky mi přicházely na mysl, když jsem si uvědomil dvě prázdninové situace, ve kterých jsem zakusil Boží nabídku.

První se udála v polské Raciborzi. Jel jsem tam autem na nádraží vyzvednout mého známého s rodinou při návratu z dovolené. Abych byl ve smluvenou dobu včas na nádraží, vyjel jsem o něco dříve. Měl jsem asi tak půl hodiny času a přemýšlel, co budu dělat. Půjdu do centra, rozhodl jsem se. A po několika metrech jsem se ocitl u kostela. Chvilku jsem váhal, jestli se zastavit, nebo pokračovat, prohlédnout si náměstíčko, obchody apod. Ale vstoupil jsem do kostela bočními dveřmi, které byly otevřené. Sotva jsem vstoupil, uviděl jsem přes kostelní loď na bočním oltáři výstav Nejsvětější Svátosti oltářní. V kostele bylo ticho, byli jsme tam asi dva, a já jsem prožil tiché a pokojné setkání. Ty jsi tu na mne čekal, blesklo mi hlavou, Ty mne toužíš obcerstvit v únavě mých dní, dáváš mi nečekaným způ-

sobem prožít svou uklidňující přítomnost. A pomalu jsem recitoval: „Pojďte ke mně všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi, a já vás občerstvím.“ A také „Učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorného srdce.“ Právě tu tichost, to věrné tiché Boží přebývání s námi jsem vnímal asi nejsilněji. A pocítil jsem v srdci onu zvláštní radost, snad „kairos“ (čas naplnění) minulých dní. A být se mi pro známého dvakrát do Polska nechtělo, pokoj tohoto setkání mne pak ještě dlouho provázel v mých všedních povinnostech. Vědomí tiché Boží přítomnosti.

Druhá situace byla trochu podobná. Přijal jsem s manželkou pozvání našich přátel na chatu ke krátkému pobytu. Přitom padlo rozhodnutí udělat si výšlap na Radhošť. Po úspěšném zdolání stoupání jsme se ocitli z rožnovské strany u kostelíka sv. Cyrila a Metoděje. K našemu překvapení, začala mše svatá. A protože jsem už nedoufal, že někde nějakou mši svatou v sobotu stihnu, vnímal jsem tu příležitost jako nabídku z Boží strany. Navíc, byl den po svátku Proměnění Páně. A já si v tu chvíli připadal jako jeden z „pozvaných“ apoštolů. Mše svatá byla navíc obětována jako poděkování za dar víry. A já jsem s vděčností připojil svůj úmysl za dar víry pro naše přátele i pro celou rodinu.

Potřebujeme tato setkání, povzbuzení, pozvání na horu Proměnění. Jen je nepropásnout, nepřijít o dotek lásky, která se nás dotýká v těch nejhlubších rovinách srdce, tam, kde jsme schopni se odhodlat ke změně života a vydat se s novou nadějí na cestu. Svatý Jan Pavel II. napsal:

„Láska, která proniká svět až k jeho kořenům, je klíčem k porozumění i dnešnímu světu. Zjevuje se už v líčení stvoření na prvních stránkách Písma svatého, na nichž slyšíme bít srdce. Nemáme před sebou velkého Stavitele světa, ale stojíme před velkým Srdcem. Tato bezmezná láska velkého Srdce neustoupí a neuzavře se před lží a nenávisť, ale vrhá na celé lidské dějiny, na každou epochu – i na tu naši – světlo velké naděje.“

Toto světlo toužíme zachytit, upevnit se jím na naší cestě k věčnému Cíli. Spolu s papežem Františkem volejme: „**Pane, ať se s tebou setkám!**“ **A když se setkáváme s Pánem, je tu tento údiv. Setkáváme se s ním v normálním životě: s očima otevřenými pro Boží překvapení, pro jeho skromnou a skrytou přítomnost v každodenním životě.**

Ať se nám to daří

Aleš Ligocký

VŠEOBECNÝ ÚMYSL CHARITY

Za zdárné naplnění projektu Domova pro seniory U Kaple v Dětmarovicích

KONKRÉTNÍ ÚMYSLY

- * Za Boží vedení při výběru nového pracovního týmu pro domov pro seniory U kaple v Dětmarovicích
- * Za Boží pomoc pro mladého muže, který bojuje se závislostí na alkoholu
- * Za uzdravení a posvěcení vztahů v rodinách

RENOVACE POKOJŮ V CHARITNÍM DOMĚ POKOJNÉHO STÁŘÍ SV. FRANTIŠKA

Budova, ve které se domov pro seniory nachází, byla pro tento účel rekonstruována v letech 1997 – 1998, což už je pěkná řádka let a nastal čas dát pokojům klientů nový kabát. Již v minulém roce se nám povedlo realizovat proměnu dvoulůžkového pokoje v přízemí, a to v podobě nové podlahy, úložných prostor a doplňků.

Díky finančním zdrojům z Nadace ČEZ „Pomáhej pohybem“ a Programu na podporu zvýšení kvality sociálních služeb poskytovaných v Moravskoslezském kraji na rok 2021 jsme se tento rok do toho rozhodli „šlápnout“ mnohem víc a v současné

chvíli jsou položeny nové podlahy ve třech pokojích a rekonstruované dvě sociální zařízení a zdaleka nejsme u konce a pokračujeme dál.

Naším cílem je klientům poskytnout hezké, útulné a komfortní bydlení, což jak všichni doufáme, se nám daří. A zrovna jim patří mé poděkování za trpělivost a toleranci, protože žádná rekonstrukce se neobejde bez rámusu.

Rekonstrukce probíhá za plného provozu, takže je někdy logisticky náročné, jak uvolnit pokoj, kde bude probíhat rekonstrukce, jak vše udělat co nejrychleji, abychom omezili rámus. Je období, kdy jsou řemeslníci na „roztrhání“, takže je to také o tom, aby

vše klaplo a nic nečekaného do našich plánů nezasáhlo. A to, že stavební materiál je pořád čím dál dražší, to ani nemusíme říkat.

*Michaela Mičová,
vedoucí Domova sv. Františka*

A hotovo....

Z ŽIVNOSTNÍKA „SOCKOU“...

Coby nová posila v charitním týmu bych ráda napsala pár řádků o tom, proč a jak ženská v mém věku, navíc milující svou práci, dospěje postupně k rozhodnutí převrátit svůj dosavadní a spokojený profesní život úplně naruby. A coby zasloužilá matka se předem omlouvám za použitý slohový styl.

Představte si malé město, spíše vesnici, tak trochu ospalou. S návsí, kostelem a hostincem. Hostinská byla ženská od rány. Musela být. Kromě žíznivých a hladových hostů obskakovala i své tři syny, válející se pokojně doma za pecí. Takhle byla spokojená a dny plynuly. A pak jednoho slunečného dne stál před dveřmi domu chlapec s batohem. Všem bylo jasné, že hledá nový domov a tak se jej rodina prostě ujal. Jeden hladový krk navíc žádný problém. Ale ejhle, ono to nebylo jen o plném žaludku a teplé posteli. A když se jako sedmihlavá saň

začaly na rodinu valit starosti dosud nepoznané, rozhodla se hostinská hledat pomoc u učených. Jejich jazyku však stále nerozuměla a tak se jej začala učit. Trvalo to dlouho, ale nakonec zavládl v rodině opět klid a mír a hospodská si navíc z boje odnesla i titul DiS, který si s pýchou uložila na čestné místo, do šuplíku. Čas spokojeně plynul a ona se mohla opět naplno věnovat své milované práci a krmit i napájet všechny hosty do sytosti. Jednoho dne však překvapila svět nová zvláštní nemoc a nemoci jak známo, nechodí po horách, ale po lidech. A této měli lidé najednou takový strach, že se začali jeden druhému stranit. Schovávali se před ní ve svých domovech, a nejen hospody v celé zemi zely prázdnotou. Čas od času se zdálo, že se vše vrátí do zajetých kolejí, ale nebylo tomu tak. Strach lidem nedovoľoval znova žít naplno, bavit se a sdílet s ostatními dobré i zlé. A hospodská se trápila, připadala si nepotřebná a bezmocná. Měla však najednou spoustu času k přemýšlení a došlo jí, že mít nějaký cíl pro ni není tak podstatné, jako spíše cesta, po níž jde. A především si uvědomila, že nechce jít sama a ani to neumí. Potřebuje kolem sebe lidi. Jedno jaké, protože každý člověk má v jejím životě svůj význam. Vzpomněla si na ten dobře ukrytý list. Ten s tím titulem, díky kterému by mohla být lidem zase blíž. Svěřila se opatrně svému muži, svým blízkým a světe div se, všichni stáli při ní. A tak sebrala odvalu, pomalu za sebou zavřela dveře hospody a s obrovskou nejistotou otevřela dveře nové a vykročila vstříc lidem tentokrát jako sociální pracovnice.

Toť vše k mé profesní transformaci. Mějte krásné dny.

Žaneta Bébarová,

*nová sociální pracovnice Noclehárny sv. Martina a DC pro osoby bez
přístřeší*

CHARITA BOHUMÍN – VÁŠ POMOCNÍK V ODDLUŽENÍ

Charita v Bohumíně

- již mnoho let pomáhá dlužníkům v oddlužení
- a to zcela ZDARMA, v požadované kvalitě, řádně a spolehlivě,
- a je tzv. „akreditovanou osobou“ pod Ministerstvem spravedlnosti ČR.

Toto léto Charita **obdržela děkovný dopis** od ředitele odboru insolvenčního a soudních znalců Ministerstva spravedlnosti ČR, kde se píše:

„Vážení, chtěli bychom Vám prostřednictvím tohoto dopisu **poděkovat za služby, které v souvislosti s akreditací udělenou zdejším úřadem bezplatně poskytujete zájemcům o vstup do oddlužení.** Akreditované osoby mají v rámci zprostředkování vstupu do oddlužení velmi důležitou a nezastupitelnou roli, neboť případným zájemcům poskytují odborné služby v oblasti oddlužení **v požadované kvalitě** a na rozdíl od ostatních oprávněných subjektů **zcela zdarma**. V současnosti akreditací disponuje celkem 120 právnických osob, které poskytují služby v oblasti oddlužení ... na území celé republiky. ...

Můžeme s potěšením konstatovat, že akreditované osoby poskytují dlužníkům své služby řádně a spolehlivě. ... Ministerstvo akreditované osoby považuje za velmi významného partnera **v boji s tzv. oddlužovacími šmejdý,** jejichž činnost se dlouhodobě snaží vymýtit.

... V této souvislosti bychom Vás chtěli upozornit na **edukační video, které ministerstvo vytvořilo v rámci preventivní ochrany dlužníků před oddlužovacími šmejdý. Desetiminutový informační videomateriál ... má za cíl přiblížit veřejnosti srozumitelnou formou proces vstupu do oddlužení a zároveň varovat zájemce o oddlužení před praktikami oddlužovacích šmejdů.** Ministerstvo video zveřejnilo ... na webových stránkách [https://insolvence.justice.cz/.](https://insolvence.justice.cz/)“

Informační video můžete shlédnout i vy. V případě zájmu se obraťte na Charitu v Bohumíně, rádi se budeme věnovat vám i vašim blízkým či známým. Kontakt na nás je: Charita Bohumín, Občanská poradna, Štefánikova 957, Nový Bohumín, tel. 739 002 717, 593 035 047, E-mail: opbohumin@seznam.cz.

Lucie Fábryová, vedoucí Občanské poradny v Bohumíně

Občanská poradna v Bohumíně 16. září 2021 oslaví dvacet let svého vzniku. A dvacet let je sociální pracovníci a vedoucí občanské poradny paní Lucie Fábryová. Je to člověk, který je na pravém místě nejen lidsky ale především profesionálně. Díky ní a jejím kolegyním současným i bývalým naše poradna odvádí skvělou práci. Moc děkujeme.

INFORMUJEME

V měsíci říjnu nás navždy opustily paní **Boženka Gasiorová**, která v Charitním domě pokojného stáří sv. Františka žila 13 let a paní **Marie Stanieková**, která byla v naší Františkovské rodině 11 let. Obě úžasné dámy byly naší „srdcovkou“. Dej jim Bůh klidné spočinutí.

